

Prendre posicions davant la sentència del Tribunal Constitucional

Els diversos actors polítics catalans han començat a bellugar peça per preparar la resposta a la sentència del Tribunal Constitucional espanyol sobre el recurs de l'Estatut. La carta del president Montilla enviada a diverses entitats catalanes és el primer gest que es fa des de la presidència de la Generalitat, que obre la porta a una sentència adversa.

El president de la Generalitat, José Montilla, ha enviat una carta a 200 entitats representatives de la societat civil catalana per demanar-los suport en cas d'una sentència contrària a l'Estatut.

La setmana passada es féu públic que el president de la Generalitat de Catalunya, José Montilla, va trametre una carta a unes 200 entitats, associacions i organitzacions de l'anomenada societat civil per demanar-los la implicació en una resposta unitària, si escau, arran de la sentència

del Tribunal Constitucional espanyol sobre l'Estatut.

A hores d'ara, pràcticament ningú no considera possible que la sentència del Constitucional respecti el text de l'Estatut sense cap modificació. Però, com més va més, entre els diversos sectors polítics i socials s'ha anat es-

tenent la percepció que no té sentit que el tribunal espanyol modifiqui un text aprovat per totes les cambres de representació política (autonòmica i estatals), i referendada per la ciutadania de Catalunya.

Així doncs, en vista d'aquesta percepció prou generalitzada, finalment, el

Per als socialistes catalans, la situació no és gaire còmoda, vista la incomprensió d'amplis sectors del PSOE cap a les tesis dels seus companys catalans

president català s'ha decidit a fer aquest gest, amb l'objectiu, tal com expressava a la missiva, d'obtenir el suport de les entitats per "si arriba el moment en què calgui donar una nova resposta política i cívica, clara i unitària".

L'editorial conjunt, el punt de trobada. Per aconseguir aquest consens cívic, Montilla s'ha adreçat a les entitats que van donar suport a l'editorial publicat conjuntament als principals diaris de Catalunya, el 26 de novembre ("Per la dignitat de Catalunya"), en defensa del text estatutari. Aquell text posava en evidència el malestar que havia despertat en amplis sectors socials de Catalunya el resultat del procés estatutari, amb les reaccions que s'havien produït a la resta de l'estat espanyol.

Montilla, doncs, ha anat a cercar el consens sobre aquest camp ja adobat, en què la publicació d'aquell editorial ha acabat esdevenint un punt de trobada –de mínims– de bona part del món polític, econòmic i social del Principat.

La iniciativa del president fou ben rebuda per les formacions del govern, i també per CiU. Tot amb tot, la federació, per boca del seu portaveu parlamentari, Oriol Pujol, considera que aquesta reacció unitària cívica també cal traslladar-la a l'àmbit dels partits polítics catalans que defensen l'Estatut. Precisament, per bastir aquesta unitat en l'àmbit dels partits, Convergència ha tornat a sol·licitar la convocatòria d'una cimera dels líders de les diverses formacions per a preparar aquesta resposta unitària. Però la federació també considera que caldria que el president anés més enllà de les crides d'unitat i definís sobre quines bases vol establir aquesta unitat cívica i política en cas d'una tisorada del Constitucional. CiU defensa de fa temps que si l'Estatut és escapçat caldria una reacció en tres àmbits. Primerament, la federació –especialment Convergència– defensa la necessitat de consultar a la ciutadania l'acceptació del text retallat, sigui via

referèndum, sigui amb un avançament electoral o la fórmula que hom cregui oportuna. En segon lloc, defensen de sotmetre el resultat de la sentència a una votació al Parlament; i, finalment, deixar clar que no es renunciarà a cap qüestió de l'autogovern que quedi tocada pel Constitucional.

El PSC ha expressat unes quantes vegades que l'Estatut aprovat s'ha d'entendre com un mandat de la ciutadania, de manera que caldrà cercar les fórmules per desenvolupar el nivell d'autogovern fixat pel text referendat pels ciutadans. Així i tot, per als socialistes catalans la situació no és gaire còmoda, vista la incomprensió que amplis sectors del PSOE han mostrat per les tesis dels seus companys catalans. Per exemple, el president de la comissió constitucional del Congrés espanyol, Alfonso Guerra, deixava anar, en unes declaracions a Europa Press, en referència a la missiva del president català a les entitats: "Em sembla molt difícil d'entendre que una sentència que no existeix hagi motivat una carta o pronunciaments." Aquesta mena de reaccions són cada vegada més distants respecte a l'actitud mostrada per alguns representants del PSC, com ara el conseller d'Economia, Antoni Castells, que afirmava, en una entrevista a RAC1, que, sigui quina sigui la sentència del Constitucional sobre l'Estatut, Catalunya i Espanya s'han "d'asseure seriosament" per debatre "què s'ha de fer si volem continuar complint el pacte constitucional". Castells també va expressar que el debat estatutari ha posat al descobert qüestions pendents que no s'havien acabat de resoldre durant la transició.

Els efectes sobre el tripartit.

Però la dificultat també serà per a fixar una posició comuna entre les formacions que donen suport al tripartit. De moment, per curar-se en salut, el secretari d'organització del PSC, José Zaragoza, deixava clar la setmana

Oriol Pujol, portaveu de CiU al Parlament de Catalunya.

passada que no es preveu d'avançar les eleccions com a resposta a la sentència del Constitucional, sigui quina sigui. La voluntat d'acabar la legislatura és compartida pels socis de govern dels socialistes catalans. Tot i que amb certs matisos. Esquerra, partidària de donar estabilitat al govern al marge del debat del Constitucional, demana un gest de resposta, si és el cas, clar i contundent davant qualsevol sentència que retiqui o modifiqui, per poc que sigui, la decisió de la ciutadania de Catalunya d'aprovar, en referèndum, el text del nou Estatut. En aquest sentit, la carta del president Montilla a les entitats ha estat aplaudida, tot i que el secretari general de la formació, Joan Ridaó, advertia que no es pot pas interpretar com "una defensa desesperada" de l'autonomisme.

En aquest aspecte, la proximitat amb les eleccions no facilita l'establiment d'una resposta consensuada entre les diverses formacions catalanes. Tampoc entre les que donen suport a l'actual govern. Així com, per exemple, el PSC ha situat en el compliment de l'Estatut el seu objectiu d'autogovern, Esquerra situa el dret de decidir com a eix fonamental de la legislatura vinent, cosa que dibuixa escenaris difícils per a l'establiment de consensos globals entre ambdues formacions, una vegada acabada l'etapa de la gestació i aprovació del nou Estatut.

Enric Rimbau